Ἰδρυτὴς † Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Ἰδιοκτῆται — κληρονόμοι
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
Ἐκδότης:
ΝΙΚ. Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΕΟΧ. Κ. ΣΙΩΖΟΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
12
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 97
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 3.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 22-337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

Η ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ;

Η ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ ὑποφέρει ἀπὸ ἔλλειψιν νεροῦ. Τὴν ἀνάγκη αὐτὴ διεπίστωσαν τὰ ἁρμόδια κρατικὰ ὄργανα. Κατόπιν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν τήρησιν τῆς νομίμου διαδικασίας ὁ κ. Νομάρχης Χαλκιδικῆς ἐξέδω εν ἀπόφασιν, διὰ τῆς ὁποίας προέβη στὴν δέσμευσιν τοῦ νεροῦ μιᾶς φυσικῆς πηγῆς, ποὺ εὑρίσκεται στὰ ὅρια τῶν κοινοτήτων Νεοχωρίου—Σταγείρων. Ἡ κοινότης Στρατονίκης μάλιστα ἤρχισε νὰ κατασκευάζη στὴν ἐν λόγω πηγὴ ὑδρευτικὸ ἔργο διὰ τὴν μεταφορὰ τοῦ νεροῦ στὸν οἰκισμό της.

ΤΟΤΕ παρεμβαίνουν οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Νεοχωρίου, οἱ ὁποῖοι θεωροῦντες τὸ δεσμευθὲν νερὸ ὡς ἰδικό τους, ἐπιχειροῦν νὰ ἀποτρέψουν τὴν παραχώρησίν του στὴν Στρατονίκη· πρᾶγμα τὸ ὁποῖο αὐτοδυνάμως ἐπιτυγχάνουν. Μάλιστα κατασκευάζουν μὲ ταχεῖες ἐνέργειες ὑδρευτικὸ δίκτυο καὶ ὁδηγοῦν τὸ ἐπίμαχο νερὸ στὸν οἰκισμό τους. Ἀπειλοῦνται ἐπεισόδια μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν δύο χωρίων. Παρεμβάλλεται ὅμως ἡ Χωροφυλακὴ καὶ ὁ κίνδυνος τῶν συγκρούσεων ἀπομακρύνεται.

Η ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ αἰσθάνεται ἀδικημένοι ἀπὸ τὴν τροπὴ τῶν πραγμάτων. Εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἴδη ἐφαρμοζόμενο τὸν νόμο καὶ ἐκτελουμένη τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Νομάρχου Χαλκιδικῆς. Ἡ ἀξίωσίς της ὅμως ἔμεινεν ἀνικανοποίητος. Δι' αὐτὸ καὶ ὑποβάλλεται ἀπὸ τὸ κοινοτικὸ συμβούλιο ἡ παραίτησις σὲ ἔνδειξιν διαμαρτυρίας. Ἀπομένει στὴν θέσιν του μόνον ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος...

Ἔτσι ἡ Στρατονίκη παραμένει ἐπὶ μῆνες ἀκέφαλος. Ὁ κ. Νομάρχης διορίζει τοὺς ἀναπληρωματικούς. Ἐκεῖνοι ἀρνοῦνται νὰ ἀποδεχθοῦν τὸν διορισμό. Διορίζονται νέοι· καὶ πράττουν καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο. Προκηρύσσονται τότε νέες ἐκλογές, ποὺ ὁρίζονται διὰ τὶς 5 Δεκεμβρίου 1976. Ἀλλ' οὐδεὶς ὑποβάλλει ὑποψηφιότητα. Ἡ Στρατονίκη ἐξακολουθεῖ νὰ μένη ὄχι μόνο χωρὶς νερό, ἀλλὰ καὶ ἀκέφαλος.

Ο ΝΟΜΟΣ ὁρίζει ὅτι ὁ Νομάρχης ὑποχρεοῦται νὰ προκηρύξη μία ἀκόμη φορὰ ἐκλογές. Ἂν καὶ σ' αὐτὴ δὲν ὑποβληθοῦν ὑποψηφιότητες, τότε ἡ κοινότης Στρατονίκης παύει νὰ ὑφίσταται. Καταργεῖται καὶ προσαρτᾶται σὲ μία ἄλλη κοινότητα ἢ δῆμο. Ἰδοὺ τὶ ὁρίζει τὸ ἄρθρο 82 τοῦ Κώδικ πε δήμων καὶ κοινοτήτων: «Ματαιωθείσης τῆς ἐκλογῆς συμβούλων ἔντινι κοινότητι ἐλλείψεως δηλώσεως συνδυασμοῦ ὑποψηφίων ὁ νομάρχης ἐκδίδει ἀμέσως πρόγραμμα περὶ ἐπαναλήψεως αὐτῆς. Ἂν καὶ κατὰ τὴν νέαν ἐκλογὴν δὲν ἐδηλώθη συνδυασμὸς ὑποψηφίων ἡ κοινότης καταργεῖται διὰ προεδρικοῦ διατάγματος καὶ ἐννοῦται εἰς τὸν ἐγγύτερον δῆμον ἢ κοινότητα».

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ αὐτή, ποὺ πάντοτε ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ οὐσιαστικὸ δίκαιο καὶ συμφέρον τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς, ἠθέλησε νὰ πληροφορηθῆ τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐκδηλώνεται ἀπὸ τοὺς δημότες Στρατονίκης τόση πείσμων ἄρνησις νὰ ἐκθέσουν ὑποψηφιότητα διὰ τὸ κοινοτικὸ συμβούλιο τῆς κωμοπόλεως. Ἀπὸ τὴν ἔρευνα ἄγεται στὸ συμπέρασμα ὅτι εἶναι δύο οἱ λόγοι: Κατ' ἀρχὴν ἡ πικρία ἀπὸ τὴν ἀδράνεια τῶν ἀρχῶν, ποὺ ἐνῶ ἀπεφάσισαν νὰ τοὺς δώσουν νερό, τοὺς ἐγκατέλειψαν μετὰ ἀπροστατεύτους. Καὶ ὁ ἄλλος εἶναι ἡ ἀξίωσις νὰ παραιτηθῆ ὁ πρόεδρος κοινότητος, διότι δὲν ἐκφράζει τὴν θέλησιν τῆς πλειοψηφίας.

ΟΠΩΣ καὶ ἄν ἔχουν τὰ πράγματα, ἡ διαμορφωθεῖσα κατάστασις εἶναι σοβαρά. Ὁ κ. Νομάρχης πρέπει πάση θυσία νὰ ἀποτρέψη τὸν διαγραφόμενο κίνδυνο νὰ καταργηθῆ ἡ κοινότης Στρατονίκης. Καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς κοινότητος, ἄν ἔχη βάσιν ἡ συναφὴς πληροφορία, θὰ πρέπη νὰ διευκολύνη τὴν ὑποβολὴ ὑποψηφιοτήτων διὰ τὶς δεύτερες—καὶ τελευταῖες—ἐκλογὲς μὲ τὴν παραίτησίν του. Θὰ εἶναι βαρυτάτη ἡ εὐθύνη, ἄν καταργηθῆ μία τόσο ἀκμάζουσα ἡ πολυάνθρωπος Κοινότης.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν. Μαρμαρᾶ τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μυστικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τοῦ ἔργου «Διάνοιξις κοινοτικῶν ὁδῶν». Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Ν. Μαρμαρᾶ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι τὴν 23ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἀπὸ ὥρας 11ης π.μ. ἕως 12ης μ. ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης ἐπιτροπῆς. Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης τῶν δημοπρατουμένων ἐργασιῶν ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχ. Ἡ ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχ. καὶ βεβαιοῦται διὰ τῆς προσκομίσεως ἰσοπόσου γραμματίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ τοῦ ΤΣΜΕΔΕ συντεταγμένης κατὰ τὸν ἰσχύοντα τύπον διὰ τὸ δημόσιον. Εἰς τὸ διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι ἢ τεχνικαὶ ἑταιρεῖαι κεκτημέναι πτυχίον ἐργολάβου δημοσίων ἔργων ἀναλόγου τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιίας, ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἀναλόγου ἐμπειρίας. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνωτέρω ἔργου ἀπαιτοῦνται προωθητῆρες D7 καὶ ἄνω ἢ προωθητῆρες 108 ἵππων καὶ ἄνω τὸ δὲ ὡρομίσθιον αὐτῶν ὁρίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων εἴκοσι πέντε (525) δραχμῶν. Λεπτομερὴς διακήρυξις, ὡς καὶ στοιχεῖα τῆς μελέτης τοῦ ἔργου εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμελέραν Κοινότητα καὶ τὴν ΤΥΔΚ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς.

Ἐν Ν. Μαρμαρᾶ τῇ 6-12-1976
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ἰωάννης Ρεβενικιώτης

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν. Μαρμαρᾶ τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς φανερὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου αἱ ἐργασίαι κατασκευῆς τοῦ ἔργου «Διάνοιξις ἀγροτικῶν ὁδῶν». Ὁ διαγωνισμὸς διενεργήσεται ἐν Ν. Μαρμαρᾶ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι τὴν 23ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ἀπὸ ὥρας 11ης π.μ. ἕως 12ης μ. ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης ἐπιτροπῆς. Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης τῶν δημοπρατουμένων ἐργασιῶν ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸ χιλιάδων (100.000) δραχμῶν. Ἡ ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁρίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν καὶ βεβαιοῦται διὰ τῆς προσκομίσεως ἰσοπόσου γραμματίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δαιείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ τοῦ ΤΣΜΕΔΕ, συντεταγμένης κατὰ τὸν ἰσχύοντα τύπον διὰ τὸ δημόσιον. Εἰς τὸ διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι ἢ τεχνικαὶ ἑταιρεῖαι κεκτημέναι πτυχίον ἐργολάβου δημοσίων ἔργων ἀναλόγου τάξεως δι' ἔργα ὁδοποιίας, ὡς καὶ ἐμπειροτέχναι ἀναλόγου ἐμπειρίας. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀνωτέρω ἔργου ἀπαιτοῦνται προωθητῆρες D7 καὶ ἄνω ἢ προωθητῆρες 108 ἵππων καὶ ἄνω τὸ δὲ ὡρομίσθιον αὐτῶν ὁρίζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων ἑξήκοντα ἓξ (566) δραχμῶν. Λεπτομερὴς διακήρυξις ὡς καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς μελέτης τοῦ ἔργου εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμετέραν Κοινότητα καὶ εἰς τὴν ΤΥΔΚ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς πρὸς ἐλευθέραν μελέτην παρὰ παντὸς ἐνδιαφερομένου κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Ν. Μαρμαρᾶ τῇ 8-12-1976
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ἰωάννης Ρεβενικιώτης

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Συκιᾶς Νομοῦ Χαλκιδικῆς διακηρύττει. Ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν φανερᾶς μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου κατασκευῆς ἔργου «Σιμεντόστρωσις ὁδοῦ εἰς θέσιν Καρανικολέτικα». Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα Συκιᾶς τὴν 19ην-12-1976 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην-12ην π.μ. ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Δεκτοὶ ἐργολάβοι δι' ἔργα ὁδοποιίας τουλάχιστον Α' καὶ Β' τάξεως καὶ ἐμπειροτέχναι ἀνεγνωρισμένης ἐμπειρίας καὶ ἱκανότητος.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη δημοπρατουμένων ἐργασιῶν δραχ. 200.000.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχ. 4.000 διὰ γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστονῆς Τραπέζης.

Λεπτομερεῖς ὅροι τῆς διακηρύξεως καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς μελέτης ὑπάρχουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ΤΥΔΚ ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν Συκιᾶ τῇ 7-12-1976
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γεώργιος Παπακωνσταντίνου

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὁρμυλίας διακηρύττει ὅτι τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1976 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11-12 ἐν Ὁρμυλίᾳ καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι θὰ διενεργηθῆ φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου καθαριότητος καὶ μεταφορᾶς τῶν ἀπορριμμάτων διὰ τὸ οἰκον. ἔτος 1977, συμφώνως τῶν ὅρων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 64] 1976 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου νομίμως ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 17764)30-11-1976 ὁμοίας τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς. Πρώτη μείζων προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δρχ 15.000 μηνιαίως. Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. 3.000 διὰ γραμματίου Τ. Π. καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης.

Διὰ πλείονας πληροφορίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἐν Ὁρμυλίᾳ 9-12-1976
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ν. Φωκαίας Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου 1976 ἡμέραν Σάββατο καὶ ὥραν 5-6 μ.μ. καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι θέλει διενεργηθῆ φανερὰ μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων διὰ μίαν διετίαν ἤτοι ἀπὸ 1-1-1977 ἕως 31-12-1978.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν κάτοχοι φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ γεωργικῶν ἑλκυστήρων μετὰ πλατφόρμας.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχ. 6.000 διὰ γραμματίου Τ.Π. καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης.

Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχ. ἐτησίως.

Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΚΥΝΓΙΛΑΣ

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

ΜΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ του ὁ κ. Νικόλαος Χριστιανός, ποὺ ὑπογράφει ὡς πρόεδρος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ νοσοκομείου, ἐπιχειρεῖ νὰ ἀντικρούση, ὅσα ἡ Ἐφημερὶς αὐτὴ ἔγραψεν ὑπὸ μορφὴ σημειώσεως στὸ φύλλο τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1976 κάτω ἀπὸ τὴν πρώτη του ἐπιστολή.

Τὸ νέο ἔγγραφο φαίνεται ὅτι εἶναι συντεταγμένο σὲ προσωπικὸ τόνο, ἀφοῦ ὁ κ. Χριστιανὸς δηλώνει ὅτι «δὲν ἐπωμίζεται εὐθύνες ἄλλων» καὶ ὅτι ἡ εὐθύνες του περιορίζονται μόνο στὴν διάρκεια τῆς ἰδικῆς του προεδρίας. Σωστά. Ἄλλωστε τὴν θέσιν αὐτὴ ὑπεγράμμισε πρώτη ἡ Ἐφημερίς μας στὸ ἐπίμαχο σχόλιό της.

Ἀλλὰ τότε ποία ἀξία ἔχει ἡ ἐπιστολὴ αὐτή, ὅταν περιορίζη τὸν διάλογο στὸ ἀσφυκτικὸ πλαίσιο τῶν προσωπικῶν εὐθυνῶν τοῦ κ. Χριστιανοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐλαχιστομήνου προεδρίας του, διὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐφημερὶς αὐτὴ ἐξεφράσθη ἐκ προοιμίου μᾶλλον εὐμενῶς; Ἠμπορεῖ νὰ μᾶς εἴπη ὁ κ. Χριστιανὸς τὶ συνέβαινε προηγουμένως;

Γεννᾶται λοιπὸν εὐλόγως τὸ ἐρώτημα, ἄν τὸ περιεχόμενο τοῦ δευτέρου κειμένου ἀπηχῆ τὶς ἀπόψεις καὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ εἶναι προσωπικὲς θέσεις τοῦ κ. Χριστιανοῦ. Θεωροῦμε ἀναγκαία τὴν διευκρίνισιν διὰ λόγους ἀρχῆς. Καὶ τὴν ἀναμένομε, διὰ νὰ καθορίσωμε τὴν περαιτέρω διαχείρισιν τοῦ θέματος.

Μὲ τὴν εὐκαιρία ἐπιθυμοῦμε νὰ ὑπογραμμίσωμε ὅτι δὲν ἐπιδιώκομε τὴν δημιουργία θορύβου. Ἐξ ἀντιθέτου ἀντιμετωπίζομε τὸ πρόβλημα μὲ τὴν ἐπιβαλλομένη σοβαρότητα. Καὶ θὰ ἦτο πολὺ φρόνιμο, ἄν κάθε καλόπιστος ἐξετάσει νὰ τοῦ θέσωμε ὑπ' ὄψιν, ὅσα στοιχεῖα κατέχομε διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργία τοῦ νοσοκομείου, ἀντὶ νὰ ἐπιδίδεται σὲ μία ἄγονο καὶ ἄχαρι διελκυστίνδα, ποὺ μόνο βλάβες ἠμπορεῖ νὰ ἐπισώρευση

Ζητοῦμε συγγνώμη ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας, διότι διὰ τεχνικοὺς λόγους ἐξεδόθη δισέλιδο τὸ παρὸν φύλλο

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΦΩΝΕΣ

ΠΕΡΙ ΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 30)11)76

ΠΡΟΣ

Τὴν Ἐφημερίδα
«Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς»
Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος ὑμῶν 14—11—76, ἐδημοσιεύθη σχόλιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Νηπιαγωγεῖον Πολυγύρου» ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀκατάλληλότητα ἀπὸ πλευρᾶς ὑγιεινῆς καὶ λοιπῶν προϋποθέσεων, τῆς αἰθούσης εἰς τὴν ὁποίαν διδάσκονται τὰ νήπια Πολυγύρου.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ διατυποῦνται ἐπικρίσεις ἐναντίον τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, διὰ δῆθεν ἀδιαφορίαν τούτων νὰ βελτιώσουν τὴν κατάστασιν.

Ἐπὶ τούτοις γνωρίζομεν ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καλυτέρας αἰθούσης χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1975, ὅταν ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν Δῆμον Πολυγύρου τὰ παραχωρήσῃ τὴν αἴθουσαν τῆς Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης, ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ Δῆμος καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Βιβλιοθήκης δὲν ἐδέχθησαν.

Ὡσαύτως κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐδώσαμεν ἐντολὴν ὅπως παραχωρηθῇ ἡ αἴθουσα τοῦ προτύπου Κέντρου τῆς ΝΕΛΕ, πλὴν ὅμως καὶ ἡ λύσις αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη διότι οἱ γονεῖς τῶν νηπίων ἔκριναν ταύτην ἀσύμφορον μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἡ μὲν αἴθουσα εἶναι καλή, ἀλλὰ ἐγκυμονοῦνται κίνδυνοι τροχαίων ἀτυχημάτων, λόγῳ τοῦ ὅτι πρὸ αὐτῆς διέρχεται ὁδὸς παρουσιάζουσα σοβαρὰν κίνησιν τροχοφόρων.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω καὶ τοῦ γνωστοῦ εἰς πάντας φαινομένου τῆς ἐλλείψεως καταλλήλων στεγαστικῶν χώρων εἰς τὴν πόλιν τοῦ Πολυγύρου, φρονοῦμεν ὅτι οἱ μόνοι ποὺ δὲν πταίουν διὰ τὴν μὴ ἐξεύρεσιν ἑτέρας αἰθούσης, εἶναι αὐτοὶ πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ σχόλιον ἀποδίδει εὐθύνας.

Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τῶν ἀγαθῶν προθέσεών μας, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς καὶ πάντα ἐνδιαφερόμενον νὰ μᾶς ὑποδείξετε κατάλληλον αἴθουσαν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὁποίας θὰ παράσχωμεν πᾶσαν δυνατὴν συνδρομήν.

Ὁ Νομάρχης
ΝΙΚ. ΜΠΑΛΚΙΖΑΣ

Σημ. ΦΩΝΗΣ:

Δὲν ἀμφισβητοῦμε τὶς ἀγαθὲς προθέσεις τοῦ κ. Νομάρχου· οὔτε καὶ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ ἐγράψαμε στὸ πρῶτο σχόλιο τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1976. «Ἐλπίζομε ὅτι ὁ νέος Ἐπιθεωρητὴς καὶ ὁ κ. Νομάρχης θὰ προσέξουν τὴν περίπτωσιν..»

Διαφωνοῦμε ὅμως στὸν τρόπο ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος. Λύσεις ἀσφαλῶς ὑπάρχουν. Ἡ ἀποφασιστικότης λείπει. Ὁ ἡγέτης σκέπτεται πάντοτε βαθειὰ διὰ νὰ εὕρῃ σωστὲς λύσεις. Ὅταν καταλήξῃ ὅμως σὲ λύσεις, ἐπιβάλλει μὲ σθένος καὶ πυγμὴ τὴν ἐκτέλεσιν. Ἡ αὐστηρότης δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην καὶ ἀδικία. Οἱ καλοθελητὲς πρέπει νὰ αἰσθάνωνται ὅτι ἔχουν καπετάνιο. Ἀλλοιῶς τὸ καράβι θὰ πεσῃ ἀλλοῦ.

Ἀνομφισβήτητες λοιπὸν οἱ προθέσεις. Ἀλλὰ καὶ ἡ ὑξημένη ἡ καλοκαγαθία καὶ ἡ πιότης. Δὲν συνιστοῦμε ἀγριότητα. Θεωροῦμε ὅμως ἀναγκαία τὴν παρουσία νεύρου καὶ ἀποφασιστικότητος. Τὸ ἄλογο καταλαβαίνει τὶ καβολλάρη ἔχει στὴν ράχιν του. Τὸν μαλακὸ καὶ ἐνδοτικὸ τὸν ρίχνει.

Οἱ λύσεις ἐν πάσῃ περιπτώσει, ποὺ θὰ προτείνωμε, δὲν εἶναι προϊὸν σοφίας. Πρακτικὲς σκέψεις, ποὺ θὰ τὶς ἔκαμαν ὁπωσδήποτε καὶ οἱ ὑπεύθυνοι. Χρειάζεται θέλησις καὶ ἐπιβολὴ νὰ ὑλοποιηθοῦν.

Πρώτη λύσις: Νὰ ἐκκενωθῇ ἡ αἴθουσα τῆς δημοτικῆς βιβλιοθήκης. Λέγει ὁ κ. Νομάρχης ὅτι ἀπὸ πέρυσι εἶχε συλλάβει καὶ προτείνει αὐτὴ τὴν λύσιν «ἀλλὰ ἀτυχῶς ὁ Δῆμος καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Βιβλιοθήκης δὲν ἐδέχθησαν.»

Ἐὰν ἡ αἴθουσα αὐτὴ εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Δήμου, τότε δὲν ἔπρεπε οὔτε πρότασις νὰ γίνῃ. Ἂν ὅμως εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Δημοσίου, ὅπως φρονοῦμε δὲν ἐχρειάζετο ἡ συγκατάθεσις τοῦ Δήμου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἔπρεπε νὰ ἐξωπεταχθοῦν στὸ πὶ καὶ φί.

δευτέρα λύσις: Ἡ μεταστέγασις τοῦ νηπιαγωγείου στὸ κέντρο νεότητος. Μειονεκτεῖ ἡ λύσις αὐτὴ στὸ ὅτι τὸ νηπιαγωγεῖο θὰ εἶναι στὸ ἄκρο τῆς πόλεως. Ἐξασφαλίζει ὅμως πάμπολλα πλεονεκτήματα, ὅπως

1) τὸ κέντρο νεότητος ἔχει κῆπο καὶ αὐλὴ

2) ἔχει ἄνετες αἴθουσες

3) θὰ λειτουργήσῃ καὶ τὸ δεύτερο μονοθέσιο νηπιαγωγεῖο. (Ὡς γνωστὸ ἱδρυθῇ καὶ διύτερο μονοθέσιο στὸν Πολύγυρο, ἀλλ' ἡ νηπιαγωγὸς ἀπεσπάσθη στὴν Ἐπιθεώρησιν, διότι δὲν ὑπάρχει ...αἴθουσα διδασκαλίας διὰ νὰ στεγασθῇ τὸ δεύτερο νηπιαγωγεῖο!...)

4) Τὸ γυμναστήριο τοῦ δημοτικοῦ σχολείου εἶναι ἀσφυκτικὸ. Μὲ τὴν [illegible] τοῦ νηπιαγωγείου θὰ γίνῃ κάποια ἀποσυμφόρησις

5) Σήμερα τὰ ἀνύπαντα νήπια εἶναι ἐκτεθειμένα στοὺς ἐκ τῶν τροχοφόρων κινδύνους, ἀφοῦ τὸ σχολεῖο εὑρίσκεται στὸ κεντρικώτερο καὶ πιὸ πολυσύχναστο μέρος τοῦ Πολυγύρου

6) Ἀκόμη θὰ ἀποφύγουν τὰ νήπια κινδύνους ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῶν μεγάλων μαθητῶν καὶ 7) Φυσικὰ δὲν θὰ ἀπειλῆται ἡ ὑγεία των.

τρίτη λύσις: Τὰ νήπια (καὶ τῶν δύο νηπιαγωγείων) νὰ διδάσκωνται κατὰ τὶς ἀπογευματινὲς ὧρες, ὅταν δὲν λειτουργῇ τὸ δημοτικό, σὲ αἴθουσες ὑγιεινὲς καὶ κατάλληλες. Ὑπάρχει ἁπλουστέρα λύσις ἀπ' αὐτή; Ποῦ «κολλάει» ὅμως καὶ δὲν γίνεται πραγματικότης;

Ἰδοὺ λοιπὸν τρεῖς λύσεις. Ἐπιλέξατε, κύριε Νομάρχα, τὴν προσφωτέρα καὶ δώσατε ΔΙΑΤΑΓΗ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀμέσως. Καὶ νὰ μὴ ἐξαρτήσητε τὴν λύσιν ἀπὸ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συγκαταθέσεως ὅλης τῆς κλίμακος, διότι θὰ ὁδηγηθῆτε ἐκ νέου σὲ ἀδιέξοδο

Μεγαλόψυχος καὶ ἐπιεικὴς ναί· βολικὸς ὅμως ὄχι.

Εὐνόητο εἶναι ὅτι οἱ παραινέσεις αὐτὲς πηγάζουν ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως, εἶναι γενικωτέρας φύσεως καὶ ἰσχύουν πάντοτε στὶς σχέσεις ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων. Πιστεύομε δὲ ὅτι ἠμποροῦν νὰ ἀποβοῦν ἐπωφελεῖς ἀπὸ πρόσωπο διαπνεόμενο ἀπὸ εὐρυτέρα δημιουργικὴ διάθεσιν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Τίνος ἦταν οἱ κόττες

Τοῦ Χρήστου Τσάτσαρη

Ἡ γυναῖκα τοῦ παντοπώλου Κ. στὰ Νέα Μουδανιὰ ἔτρεφε στὸ παραλιακό της σπίτι καμμιὰ δεκαριὰ ὁλόπαχες κόττες. Ἐπειδὴ δὲν εἶχαν παιδιά, τὸ ζεῦγος εὑρίσκετο σχεδὸν ὅλη τὴν ἡμέρα στὸ μαγαζί.

Ἕνα βράδυ δύο φίλοι τοῦ ζεύγους, ἀφοῦ βεβαιώθηκαν ὅτι τὸ ζεῦγος τῶν καταστηματαρχῶν ἦταν στὸ μαγαζί, πῆγαν στὸ κοτέτσι τοῦ ζεύγους καὶ πῆραν δύο παχὲς κόττες. τὶς ἔσφαξαν καὶ τὶς ἔδωσαν σὲ ἕνα φίλο τους ταβερνιάρη νὰ τὶς μαγειρέψει. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ ποὺ πῆραν τὶς κόττες ὁ Π. πέρασε ἀπὸ τὸ μαγαζὶ καὶ λέγει στὸν καταστηματάρχη τὸν Κ. Τὸ βράδυ ἔλα στὴ ταβέρνα τοῦ Ξ. ἔχουμε δυὸ κόττες νὰ φᾶμε καὶ νὰ πιοῦμε κανένα, ἀλλὰ σοῦ λέγω τὸ μυστικὸ οἱ κόττες εἶναι τοῦ Γ. τὶς πήραμε κρυφὰ ἀπὸ τὸ κοτέτσι του ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ξεύρει τίποτα. Τὸ βράδυ μαζεύτηκαν στὴ ταβέρνα καὶ ἄρχισε τὸ φαγοπότι. Ὁ Κ. κάθε τόσο ἔλεγε στὸν Γ. Τὶ νόστιμες οἱ κόττες καὶ γελοῦσε εἰρωνικὰ χά, χά, χά. Ὁ Γ. ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ποὺ ἤξευρε τίνος ἦταν οἱ κόττες, γελοῦσε κι αὐτὸς καὶ ἀπαντοῦσε: Πολὺ νόστιμες πράγματι, νὰ εἶναι καλὰ αὐτὸς ποὺ τὶς τάϊζε καὶ ἔκλεινε τὸ μάτι στὸν Π. Κάποτε ἀργὰ τελείωσε τὸ γλέντι καὶ πῆραν στὰ σπίτια τους χορτάτοι νὰ κοιμηθοῦν. Τὴν ἐπαύριο τὸ πρωῒ ἡ γυναῖκα τοῦ Κ. λέγει στὸν ἄνδρα της. Λείπουν δυὸ κόττες οἱ καλλίτερες. Ὁ Κ. τότε κατάλαβε ποιανοῦ ἦταν οἱ κόττες ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτα στὴ γυναῖκα του. Μόλις πῆγε στὸ μαγαζὶ του στέλνει τὸν ὑπάλληλό του στὸ κρεοπώλη ποὺ ψώνιζε ὁ φίλος του ὁ Γ. καὶ τοῦ λέγει θᾶ πᾶς στὸ χασάπη τὸ Χ. καὶ θὰ τοῦ πῆς ὅτι στὸ μαγαζὶ τοῦ Κ. εἶναι ὁ Γ. καὶ θέλει δύο κόττες καὶ νὰ τὶς χρεώσῃς στὸ λογαριασμό του. Πῆγε ὁ μικρός, πῆρε τὶς κόττες ἀπὸ τὸ χασάπη καὶ τὶς πῆγε στὸ μαγαζί. Τὶς δίνει τὴ γυναῖκα του ὁ Κ. καὶ τῆς λέγει, νὰ οἱ κόττες ποὺ μᾶς ἔλλειψαν ἀπὸ τὸ κοτέτσι. Ἡ γυναῖκα τοῦ λέγει δὲ καταλοβαίνω τὶ κόττες εἶναι αὐτές; Πήγαινε σπίτι νὰ μαγειρέψῃς καὶ τὸ μεσημέρι ποὺ θὰ τρῶμε θὰ σοῦ ἐξηγήσω. Πέρασαν δυὸ μέρες καὶ πῆγε ὁ Γ. στὸ χασάπικο τοῦ Χ. νὰ ψωνίσῃ κρέας καὶ ὅταν ἔβγαλε ὁ Γ. νὰ πληρώσῃ τοῦ λέγει ὁ χασάπης, ἔχεις καὶ δυὸ κόττες. Τὶ κόττες λέγει ὁ Γ. Τὶς κόττες ποὺ ἔστειλες προχθὲς τὸν ὑπάλληλο τοῦ Κ καὶ τὶς πῆρε; Τότε κατάλαβε ὁ Γ. ἀλλὰ τί νὰ πῇ; Τὶς πλήρωσε καὶ μάλιστα εἶπε στὸ χασάπη ὅτι τὶς ξέχασε νὰ μὴ μάθῃ κι αὐτὸς τὸ μασκαραλίκι.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πολυχρόνου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι. Τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1976 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12ην π.μ. θὰ διενεργηθῇ εἰς τὴν Κοινότητα φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἀποκομιδῆς τῶν ἀπορριμμάτων τῆς Κοινότητος διὰ τὸ ἔτος 1977. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 110.000 δραχμῶν ἐτησίως. Εγγύησις συμμετοχῆς δραχμὰς 2.200 διὰ γραμματίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης. Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν κάτοχοι γεωργικῶν ἐλκυστήρων μετὰ πλατφόρμας. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν.

Ἐν Πολυχρόνῳ τῇ 6—12—1976
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Παλιουρίου Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1976 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—11 π.μ. εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Παλιουρίου διενεργηθήσεται φανερὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου διὰ τὰς ἐργασίας τσιμεντόστρωσις ὁδοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης 110.000 δρχ., ἐγγύησις συμμετοχῆς 2.200 δρχ. Δεκτοὶ ἐργολάβοι καὶ ἐμπειροτέχναι ἀνεγνωρισμένης ἀξίας δι' ἔργα ὁδοποιΐας.

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὴν ΤΥΔΚ καὶ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Παλιουρίῳ τῇ 8—12—1976
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Γ. ΔΑΛΛΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὸ Νομαρχιακὸν Ταμεῖον Χαλκιδικῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἐπαναληπτικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν καὶ διὰ ποσοῦ ἐκπτώσεως μετὰ γενικοῦ ὁρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Π.Δ. 475]76 ἡ κατασκευὴ τοῦ Λιμένος Ἁγ. Παρασκευῆς προϋπολογισμοῦ δαπάνης δρχ. 2.000.000. Διατεθεῖσα πίστωσις διὰ τὸ ἔτος 1976 δρχ. 1.000 000.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1976 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π.μ. (10 ὥρα λῆξις προσφορῶν) εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Νομ. Ταμείου καὶ ἐνώπιον ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων Α', Β' καὶ Γ' τάξεως ἐργολ. πτυχίου καὶ ὑπὸ τὰς νομίμους προϋποθέσεις καὶ δι' ἔργα λιμενικά

Ἐγγύησις συμμετοχῆς ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 40.000 εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης ἢ γραμμάτιον τοῦ Τ. Π. καὶ Δανείων ἢ τοῦ ΤΣΜΕΔΕ. Οἱ διαγωνιζόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως καὶ τῆς μελέτης παρὰ τοῦ Νομ. Ταμείου καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Νομάρχης ὡς Πρόεδρος
τοῦ Νομ. Ταμείου
κ. ἀ. α.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΧΙΔΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Οἰκία διώροφη σὲ καλὴ κατάστασιν.

Οἰκόπεδον εἰς θέσιν «Γύφτικα» 400 τ.μ. περίπου.

Ἐλαιῶν 8 περίπου στρεμμάτων εἰς θέσιν «Καραγιάννη Λάκκα».

Πληροφορίαι τηλ. (0371) 22—675 22—837 Πολύγυρος

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Πολλοὶ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί» (Ματθ. 22,14)

Ἀνησυχίαν καὶ φόβον προκαλεῖ εἰς τὰς καρδίας μας τὸ συμπέρασμα τοῦτο. Δὲν ἀδικεῖ ὅμως καὶ κανένα. Εἶναι αὐτὸ ποὺ τοὺς ταιριάζει. Ἔκανε τὴν μεγάλη τιμὴ νὰ τοὺς προσκαλέσῃ εἰς ἡγεμονικὸν συμπόσιον. Καὶ ἐκεῖνοι ἀντιμετὰ χαρᾶς μεγάλης νὰ δεχθοῦν τὴν πρόσκλησιν, νὰ φορέσουν τὰ ἑορτινά τους φορέματα καὶ νὰ ὑπάγουν, συμπεριεφέρθησαν ἀγενῶς, ἀγενέστατα. Οὔτε κἂν ἕνα εὐχαριστῶ δὲν εἶπον. Ἀλλὰ μὲ τρόπον ἀγροῖκον καὶ ἄξεστον ἀπήντησαν: «Ἔχω δουλειά. Ἄφησέ με ἥσυχον». Ἂν ἔτσι συμπεριεφέροντο, εἰς σᾶς οἱ τιμηθέντες, δὲν θὰ εἴσθε δικαιολογημένοι νὰ θεωρήσητε τοῦτο ὡς μεγίστην προσβολήν; Ἀσφαλῶς ναί. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγινε καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραβολῆς. Διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ τὸ πανηγυρικὸν δεῖπνον, ἐδόθη ἐντολὴ νὰ κληθοῦν ὅσοι τυχαίως θὰ εὑρίσκοντο εἰς τὸν δρόμον τῶν κηρύκων, ποὺ μετέφερον τὰς προσκλήσεις. Ὅλοι ὅμως δὲν ἦτο δυνατόν, λόγῳ τῆς προχειρότητος τῆς ἀμφιέσεώς των καὶ τῆς ποιότητός των, νὰ εἶναι κατάλληλοι διὰ τὴν μεγίστην τιμήν. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ λυπηρὸς λόγος τοῦ Κυρίου τοῦ Δείπνου: «Πολλοὶ εἰσὶ κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί». Ὅλοι εἴμεθα προσκαλεσμένοι εἰς τὸ Μέγα Δεῖπνον τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὸ Μέγα τοῦτο Δεῖπνον εἶναι ἡ ἀνωτέρας ποιότητος πνευματικὴ τροφή, ποὺ προσφέρει ὁ Κύριος. Εἶναι τὰ οὐρανοφερμένα διδάγματα, ποὺ ὅσας φορὰς ἐφαρμόζονται, ὡραΐζουν τὸν χαρακτῆρα μας, ὁμαλοποιοῦν τὰς σχέσεις μας, δημιουργοῦν περιβάλλον ἐξ ἀνθρώπων μὲ εὐγένειαν, φιλικότητα, ἀγαθότητα, ἐξυπηρετικότητα, ἀλληλοβοήθειαν, μὲ διάθεσιν χαρᾶς διὰ τὴν χαράν μας καὶ συμπάθειαν διὰ τὴν λύπην μας. Τὸ Μέγα Δεῖπνον εἶναι ἡ κοινωνία τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ. Τῶν μυστηρίων ἐκείνων ποὺ ἀνακαινουργῶνουν τὴν καρδιά, λευκαίνουν τὴν συνείδησιν, ἑνώνουν μὲ τὸν Θεὸν καὶ προσπορίζουν μίαν ψυχικὴν εὐφορίαν, μίαν ψυχικὴν ἄνοιξιν κατάμεστον ἀπὸ θεῖα χρώματα καὶ ἀρώματα, θείαν αἴγλην καὶ ἀνέκφραστον πνευματικὴν ἡδονήν. Ὅσοι ἔχουν ἐμπειρίαν τῶν μυστηρίων τούτων, ὅσοι εἰλικρινῶς ἔχουν ὁμολογήσει τὰ λάθη των, ἔχουν τύχει τελετουργικῆς ἀφέσεως καὶ ἔχουν γευθῇ τῆς θείας κοινωνίας ἐκεῖνοι ἠμποροῦν νὰ ἐννοήσουν τὰ γραφόμενα. Αὐτοὶ ἀκριβῶς εἶναι καὶ οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοὶ μεταξὺ τῶν πολλῶν κλητῶν τῶν πολλῶν προσκαλεσμένων τοῦ Θεοῦ. Τί λείπει καὶ εἶναι περισσότεροι οἱ μὴ ἐκλεκτοί; Πρῶτα—πρῶτα εἴμεθα ἄνθρωποι ἀνίσχυροι, ἐνῶ τὸ κακὸν εἶναι πανίσχυρον καὶ χρειάζεται νὰ ἔχῃ πολλὴν μεγάλην δύναμιν καὶ εἰς διὰ νὰ ἀντισταθῇ ἐπιτυχῶς. Τὸ κακὸν ὑπόσχεται γρήγορον τὴν ἱκανοποίησιν εἰς ὅσους συμμορφωθοῦν μὲ τὰς εἰσηγήσεις του. Καὶ εἶναι τόσον παχυλὴ καὶ ζωντανὴ ἡ ἱκανοποίησις, ποὺ θαμβώνει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν κάνει νὰ μὴ προσέχῃ οὔτε τὴν προσκαιρότητά της, οὔτε τὰς δυσαρέστους ἐξελίξεις καὶ τὰ βλαβερὰ ἀποτελέσματά της. Τὸ κακὸν δὲν ἀπαιτεῖ προσπάθειαν καὶ ἄσκησιν. Ὁ καθένας εἶναι κατάλληλος ὑπηρέτης του, ἀρκεῖ νὰ ἀφεθῇ εἰς αὐτὸ ἄνευ ἀντιστάσεως. Τὸ καλὸν ὅμως, εἶναι ἀνίσχυρον. Τὸ καλὸν χρειάζεται νὰ ἔχῃ πολλὴν δύναμιν ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ προτιμήσῃ. Τὸ καλὸν προσφέρει μὲν ἱκανοποίησιν, ἀλλὰ εἶναι πολὺ λεπτὴ καὶ συγκινεῖ μόνον ὀλίγας ψυχάς. Τὸ καλὸν χρειάζεται ἄσκησιν, αὐτοκυριαρχίαν. Τὸ καλὸν προϋποθέτει πίστιν εἰς τὴν ὕπαρξιν ψυχῆς καὶ δὴ μὲ πεπρωμένον αἰώνιον. Προϋποθέτει πίστιν ὅτι ὁ κόσμος τῶν ἀθεάτων, ὁ κόσμος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ μόνος ἀληθινός, διότι εἶναι κόσμος χωρὶς τέλος, κόσμος ἔχων βασιμότητα τῆς ὁροῦ τῆς πραγματικότητας καὶ τὴν ἐκστασιακήν, τὴν τερπνοτάτην ὡραιότητα τῶν χρυσορροδίνων παραμυθιῶν. Ἀλλὰ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς δὲν τὰς ἔχουν οἱ προσκαλεσμένοι τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτὸ καὶ ἔχουν ἐπίγνωσι τῆς κλήσεως τῶν καὶ μοχθοῦν νὰ φανοῦν καὶ ἄξιοι της. Εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων κανεὶς ὑποχρεωμένος νὰ παραδεχθῇ, ὅτι εἶναι μοιραῖον νὰ εἶναι καὶ τότε καὶ τώρα καὶ πάντοτε ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί. Διότι ὡς ἐκ τῆς ποιότητός του, ὡς ἐκ τῆς καταγωγῆς του ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι θρησκεία δι' ὀλίγους. Δι' αὐτὸ ἂς μὴ ἀπογοητεύεται κανεὶς συνειδητὸς πιστός, βλέπων τὸ πλῆθος τῶν μὴ ἐκλεκτῶν. Ὀλίγοι πάντοτε εἶναι οἱ πρωταθληταί. Ὀλίγοι οἱ νικηταί. Ὀλίγοι οἱ ἅγιοι. Ὀλίγοι οἱ οὐρανοπολῖται. Ἀντὶ νὰ κάμνωμεν συγκρίσεις, καλύτερον εἶναι νὰ φροντίζωμεν νὰ γινώμεθα ἐκλεκτοί. Καὶ ἐκλεκτὸς γίνεται καὶ κρατεῖται ὁ ἔχων μυστηριακοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸν προθάλαμον τοῦτον τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας, ὅπου προσφέρεται τὸ πλῆρες Δεῖπνον τοῦ Θεοῦ.